

ПРАВО ХОДЕНЕ.

32-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 4.VI.1924 Г.— СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ— РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

ПРАВО ХОДЕНЕ.

ПРАВО ХОДЕНЕ.

32-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 4.VI.1924 Г.—СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

Право ходене.

Т. м

Прочетоха се нѣколко работи върху темата: „Истинското помирение“.

Прочете се резюмето: „Какъ познахъ, че имамъ умъ?“

Тема за слѣдния пѣтъ: „За кого грѣ слънцето?“

Когато правите нѣкакви упражнения, ще държите главата си отвѣсно. Това е най-доброто положение. Посоката на главата ви трѣбва да се съвпада съ центъра на слънцето. При всѣко отклонение отъ този центъръ, въ лѣво или въ дѣсно, напредъ или назадъ, вие подпадате къмъ растителното царство, подъ закона на случайността, т. е. когато вие вече не сте господари на вашата съдба. Нѣкой се моли на Бога и навежда главата си. Защо навежда главата си надолу? Другъ пъкъ я вири назадъ. Защо? Той ще каже: като се молихъ Богу, азъ гледахъ нагорѣ къмъ небето. Донесе ли ти това нѣкакво благо? Или, като гледашъ къмъ земята напредъ, защо правишъ това, не си ли я виждалъ другъ пѣтъ? Земята сега

е отклонена на 23^0 от своята осъ, от своя перпендикуляръ. По-напрѣдъ остъта ѝ е била точно перпендикулярна, а сега има едно отклонение. Какво ще бжде, ако земята се отклони на 90^0 отъ перпендикуляра? — Човѣкъ ще се намѣри въ положението на животнитѣ. Слѣдователно, животнитѣ се намиратъ по отношение остъта на земята подъ наклонъ отъ 90^0 . Ето защо тѣ не ходятъ изправени. Ако земята се отклони отъ остъта си на 90^0 , всички хора ще станатъ четириноги. Сега нѣма да ви обяснявамъ причинитѣ за това нѣщо. На дѣца философия не се разправя. Въ окултно отношение вие сте дѣца. За философията на окултизма се изисква друга подготовка. Ние разправяме за обикновената философия, но окултната не я засѣгаме. На васъ се прѣдставятъ само образи, туй което вие може да разберете.

Първото важно нѣщо за васъ: ходите ли въ къщи, лѣгате ли или ставате, всѣкога ще държите въ съзнанието мисълта, умътъ ви да бжде насоченъ къмъ слънцето, да има отвѣсно положение. Когато гърдитѣ на нѣкой човѣкъ започватъ да хлѣтватъ навътрѣ, това е лошъ признакъ. Когато коремътъ на нѣкой човѣкъ изпжква навънъ, това показва, че въ физическия свѣтъ има отлагане на непотрѣбни вещества и нѣма да се мине дълго врѣме, този човѣкъ

ще заболѣе отъ нѣкаква белестъ. Затова, първото нѣщо за всички ви, и млади и стари, трѣбва да ходите право, нѣма да се пригърбвате. Правило е това! И онзи ученикъ, които не спазва това правило, ще попадне подъ влиянието на свѣта. Ако дойде единъ ангелъ отъ небето между васъ, той ще бжде много строенъ по форма. Ако единъ човѣкъ не може да прѣобрази своето тѣло, което е резултатъ на неговата душа, какъ ще може да работи съ по-висшитѣ сили? Ако ти не започнешъ съ своитѣ уши, съ своитѣ очи, ако не можешъ да се разправишъ съ стомаха си, какъ ще се разправишъ съ другитѣ хора? Силата на човѣка зависи отъ онова, което той упражнява върху своето разумно тѣло. И сега, когато нѣкой започне да изучава окултната наука, казва: менъ вече не ме интересува свѣта. Не, васъ трѣбва да ви интересува свѣта, но въ нова форма. Не трѣбва да ви интересуватъ излишецитѣ на свѣта, но трѣбва да ви интересува съзнанието на свѣта. Ще гледашъ, ще изучавашъ и онѣзи най-малки трѣвици, които сж скрити въ това пепелище. Всѣка трѣвица е единъ скжпоцѣненъ камѣкъ. Ще го очистишъ. Дадатъ ти едно ръждясало желѣзо. Ти нѣма да разглеждашъ ръждата му, но ще го изчистишъ, ще видишъ, има ли нѣщо отъ него, което може да влѣзе въ работа.

Мнозина отъ васъ казватъ: менъ нищо не ме интересува. Казвамъ: менъ пъкъ ме интересува Любовта. Вие сте чудни! Какво нѣщо е Любовта? Толкова врѣме ви говоря за Любовта! Казвате: Любовта служи да стопля сърцето. Ами че кога сърцето не е топло? Казвате: тогава Любовта избистря ума. Ами че кога умътъ не е бистъръ? Не е ли бистъръ умътъ на онзи вълкъ, който мисли да слѣзе при нѣкое стадо? Това е символъ. И тукъ има бистрота въ ума. Нима въ бистрата вода не се давятъ? Човѣкъ се дави въ мѣтната вода тъй, както и въ бистрата, само че смъртта му въ бистрата вода е по-благородна, а смъртта му въ мѣтната вода минава като нечестна. Само въ това е разликата.

Въ всички ви трѣбва да се зароди желание да обичате простотата въ разсѣжденията. Знаете ли какво значи една елементарна мисль? — Идея, отъ която нищо не можешъ да отнемешъ, нито да притуришъ. Тия идеи сж много малко. Такива мисли и желания въ човѣка се срѣщатъ много малко. Вие трѣбва да имате нѣколко отъ тѣзи основни желания. Вие казвате, запримѣръ, по нѣкога, че имате разположение на духа, че Духътъ Божий, мирътъ Божий е въ васъ. На какво се дължи това? — На тия основни мисли. Но едно малко нещастие въ свѣта е

въ състояние да наруши въ васъ този Божи миръ. Веднага вашето щастие, вашето разположение на духа изчезва. Кѣдѣ остана всичко това? Та нима Божественото въ човѣка може да изчезне? Мислите ли, че ако направите едно рало отъ златото, та то ще се измѣни? — Нѣма да се измѣни. Златото при всички условия на живота остава злато. То не се измѣня. Тѣй щото, когато говоримъ за Божественото, ние разбираме то да проникне въ всичкитѣ наши клѣтки. Всичкитѣ клѣтки, които съставляватъ човѣшкия организъмъ, трѣбва да възприематъ новото учение. Всяка клѣтка трѣбва да се проникне отъ мисльта, че тя вѣрва въ Бога. Това азъ наричамъ вѣрване. А това, главата приеме едно, стомахътъ не го приема, не е вѣрване. Стомахътъ казва: азъ не се занимавамъ съ такива глупави работи. Хлѣбецъ, хлѣбецъ ми дай! Това е философията въ живота. Кисъ-кисъ, смѣе се на господаря си той. Мислете ли, че можешъ да бждешъ философъ или учителъ на такъвъ стомахъ? — Не, никога. Той ще се подиграе съ господаря си единъ день. Ще каже на главата: хубаво, щомъ ти мислишъ, че имашъ господаръ, азъ нѣма да работя, нека твоятъ господаръ те храни! Какво ще кажешъ на този стомахъ? Вие ще кажете: това сж дѣтински разсѣждения. Добръ, но вашитѣ разсѣждения не сж

дѣтински. По нѣкой пѣть разсѣждате доста зрѣло, а по нѣкой пѣть като дѣцата не разсѣждате. Ученикѣтъ на Божествената школа трѣбва да разбира пѣтя, въ който е поставенъ. Въ този пѣть има хиляди малки задачи, които трѣбва да разрѣши. Въ тази школа вие сте поканени да разрѣшите тия задачи.

И тъй, всѣкога ще ходите изправени! Ако носишъ главата си назадъ, главата ти е празна. Ако я носишъ на лѣво или на дѣсно, това сѣ клонища на едно дърво, и тогава, всѣки клонъ споредъ тежестта си, се наклонява на една или на друга страна. Въ такъвъ случай ти си клонъ, не си човѣкъ, ти играешъ роль на частъ отъ нѣкое дърво. Слѣдователно, други сѣщества ще ти заповѣдватъ. Седнешъ нѣкой пѣть, туришъ си краката единъ върху другъ. Какво показва това? — Не си господарь на себе си. Като седнешъ нѣкъдѣ, нѣма да си туряшъ краката единъ върху другъ. Въ школата никой нѣма право да си туря краката единъ върху другъ! Вие тукъ не сте разбойници, че трѣбва да се пазите единъ отъ другъ. Вие правите нѣща, които не се позволяватъ въ школата, разбирате ли? Не мислете, че съ моята отстъпчивостъ ще се нарушатъ Божиитѣ закони! Ако азъ мълча, законътъ нѣма да

се прсмѣни. Законътъ си е законъ. Въ школата ще сѣдате така, че краката ви да бждатъ единъ до другъ. Поне половинъ часъ ще седите така, че знаете, че се намирате прѣдъ сѣщества, които сѣ минали по вашъ я пѣть, които сѣ завършили сѣсе о развитие и наблюдаватъ вашитѣ души. Вие седите криво обтегнете се назадъ, изкривите се налѣво или надѣсно и слѣдъ туй ще кажете, че Духътъ Божий дѣйствува въ васъ. Кой духъ дѣйствува? Гърдитъ ви трѣбва да бждатъ широки, а не тѣсни; не трѣбва да бждете тѣсногърди. Широчина трѣбва да имате на гърдитѣ си! Краката ви трѣбва да бждатъ единъ до другъ, ржцѣтъ ви прибрани и умътъ ви да присѣдствува. Часътъ, прѣзъ който сте тукъ, трѣбва да сте концентрирани, умътъ ви да е въ тѣлото. Зная, че ще имате изкушения, за да ви изкаратъ отъ това равновѣсие, но нищо отъ това. Ще приберете ржцѣтъ и краката си и ще се стараете да се съсредоточвате. Вие имате вече идеи и тия идеи ще ви служатъ.

Вие, като идвате въ класа, добръ е да си имате по едно малко теѣтерче, та като ви дойде нѣкоя мисль, да може да си я запишете. Всѣки има по нѣщо, съ което може да се занимава. Всѣка идея, която ви дойде въ класа, запишете си я, не я оставяйте за у дома си, защото ще я изгубите.

Всички трѣбва да научите закона на послушанието. Да не мислите, че този законъ има отношение къмъ нѣкакъвъ прѣходенъ обектъ. Не, послушание трѣбва да имате къмъ великата природа, т. е. послушание къмъ Богa! Този законъ убославя всички нѣща въ живота ни. Ако ние бихме имали туй послушание, то като ни вдѣхновягъ съ нѣкоя велика мисль, бихме я изпълнили веднага. И вие ако не успѣвате въ живота си, то е защото отлагате да изпълните всѣка мисль, която ви се внуши отгорѣ, или пъкъ опрѣдѣляте свое врѣме за изпълнението ѝ. Вие я отлагате и послѣ на нейно мѣсто влагате нѣкоя чужда мисль. Азъ бихъ желалъ да напразите единъ анализъ, да видите, колко на сто отъ мислитѣ, които ви занимаватъ, сж ваши. Допуснете, че ка о дойдете на земята отъ невидимия свѣтъ, прѣдвиждали сте да имате една малка кѣща съ двѣ стаи и кухня. Туй е бюджетътъ ви за този животъ. Вие дойдете, направите си, обаче, една по-голѣма кѣща. Продадете я, направите друга още по-голѣма. И нея продадете, направите си трета кѣща съ четири стаи. Питамъ: какво придобихте отъ това правене и продаване на кѣщи? Това сж чужди желания и мисли, които вие възприемате и реализирате. Прѣвидено ви е да свършите само гимназия, или да свършите и

университетъ, но вие свършвате два, три факултета. Какво ви ползува пѣчето, което свършвате? Нѣкой път отъ невидимия свѣтъ ви е опрѣдѣлено да свършите университетъ но вие се отказвате. Въ този случай губите. За васъ е важно да реализирате tot à tot плана, който ви е опрѣдѣленъ отъ невидимия миръ. Това е идейниятъ животъ. Не мислете, че онова, което ще учите, е случайно. Не, всичко е опрѣделено. Вие сега ще си мислите: Щомъ всичко е опрѣдѣлено, тогава това е фатализъмъ. Ако всичко е опрѣдѣлено, ние не сме свободни. Азъ съмъ съгласенъ съ васъ. Когато станешъ слуга на нѣкой господарь, свободенъ ли си? Дойде рано сутринтъ господарьтъ, похлопа: „Иване, вземи ралото и хайде на нивата!“ Онзи, който се е опрѣдѣлилъ за проповѣдникъ, свободенъ ли е? Не, не е свободенъ, той получава 4—5 хиляди лева мѣсечно. Сждията седи, рѣшава едно дѣло цѣль день. Свободенъ ли е? — Заповѣдватъ му онѣзи, които сж му дали 5 тѣ хиляди лева. Ако не му се плащаше, щѣше ли да рѣшава това дѣло? Онзи професоръ — астрономъ седи надъ телескопа по цѣли часове, наблюдава небето. Защо? — Пари ще получи. Колко души знаете, които работятъ безъ да имъ те плаща? Кои работятъ по свобода на во-

лята си? Азъ бихъ желалъ да намѣря хора, които да наблюдаватъ небето безъ да имъ се плаща. Покажете ми единъ човѣкъ, комуто да даватъ торбата и да го изпратятъ на работа безъ никакво заплащане. Азъ не осждамъ туй, но казвамъ: Ако ние извършваме нѣкоя работа и се намираме подъ тия човѣшки ограничения, то и когато отъ невидимия свѣтъ ни дадатъ да изпълнимъ една програма, пакъ се намираме подъ извѣстни ограничения. Онѣзи, повисши отъ насъ същества по сѣщия начинъ ни ограничаватъ. Тѣ казватъ: ако искате, може да живѣете споредъ нашата програма, ако не искате, вие можете да живѣете и по другъ начинъ. Дѣ седи ограничението? Ограничението седи въ това, че ако изпълните този планъ, вие ще бъдете щастливи. Ние се заемемъ съ тази работа, но започваме да я коригираме, коригираме и свършваме само съ коригиране отъ единия край до другия. Най-послѣ казваме: не си струва да се живѣе. Нищо не научавате. Туй не е ограничение. Това е истинскиятъ пѣтъ. Всѣки отъ васъ трѣбва да се проникне отъ мисълта, че той има една малка мисия въ живота си, която трѣбва да изпълни съ всичкитѣ подробности. Вие идвате въ класа — и то е опрѣдѣлено. Нѣкой пѣтъ доидете въ класа, но ви се приспи. Вие казвате: Какъвъ

дяволъ ме нападна? Ами този дяволъ сега за пръвъ пѣтъ ли е дошълъ? За пръвъ пѣтъ ли спите? Вие искате да кажете, че не спите. Не, вие всѣкога спите. Всѣки човѣкъ, който не мисли върху смисъла на живота, той спи всѣкога. Щомъ не мислите, нищо не ви интересува, има нѣщо, което обрѣмениява ума ви. Азъ мога да ви накарамъ всинца да бъдете будни. Какъ? Стига да кажа, че се отпуска една премия отъ 50 хиляди лева за този, който не спи. На всинца ви очитѣ ще бъдатъ отворени. Будни ще бъдете! Защо? — Премия има отъ 50 хиляди лева. Какъ ще бъдатъ ококорени очитѣ ви! Ако очитѣ ви могатъ да дждатъ ококорени за 50 хиляди лева, азъ имамъ по голѣми премии отъ тази. Колко пѣти нося тия премии въ торбата си! Нося ги и назадъ ги връщамъ. Защо? Защото не сте ококорени. Вие трѣбва да считате, че дадениятъ моментъ е най-важниятъ моментъ въ школата. Вие влизате въ връзка съ най-великата школа, съ невидимиятъ свѣтъ, и една мисълъ предобита отъ нея, ще ви послужи за вечни врѣмена. Тя е нѣщо велико. Вие идвате тукъ въ школата и казвате: азъ не съмъ разположенъ. То не е мѣродавно, не обръщайте внимание на вашето неразположение. Послѣ, казвате, че умътъ ви не е разположенъ. Умътъ не е мѣродавенъ въ дадения случай. И сърцето ви

не е мѣродавно. Споредъ законитѣ, въ които сега се намирате, може умътъ ви да бѣде неразположенъ, да не можете да разсѣждате, то е въ реда на нѣщата, но нѣма да се минатъ 10 – 15 минути, и неговата свѣщь ще се запали, ще дойде една нова мисль. Сърцето ви сѣщо може да не е разположено. И то е въ реда на нѣщата, но тия неразположения азъ наричамъ настроения. Умътъ има настроения, и сърцето има настроения. Вие ще напуснете настроенията; нѣма да ходите споредъ тѣхъ. Щомъ вѣтърътъ духа, той все ще движи клонищата въ една или въ друга посока. Нѣкой пѣтъ вие се ожесточите, че нѣщата не ставатъ тъй, както ви ги искате. Всѣкога вие сте неразположени по причина, че нѣщата не сѣ станали тъй, както вие сте искали. Ако азъ имахъ вашия умъ, всѣкога щѣхъ да бѣда много неразположенъ, но какво правя азъ? Взема всичкитѣ ваши ексцентричности, които проявявате днесъ, напримѣръ, напиша ги въ дневника си, направа си отъ тѣхъ редъ задачи и извадя извѣстни заключения: защо, напримѣръ, нѣкой отъ васъ седи кривъ, на една страна, или защо нѣкой спи. Туй съчетание на нѣщата ме интересува. Отъ кждѣ иде то, защо е дошло, какъ е дошло, всичко това ме интересува. Щомъ разрѣша тия задачи, азъ печеля. Ще разрѣша нѣкоя ве-

черъ, защо заспivate. Нѣкой казва: склопиха ми се очитѣ. Защо, отговорете си сами! Азъ съмъ ви привеждалъ примѣра за баща и синъ, които посѣщаватъ нашето събрание въ Варна. Башата всѣкога е буденъ, но синътъ щомъ дойде, веднага заспива. Башата седне до него и го мушка. Слѣдъ като излѣзатъ отъ събранието, башата нарича сина си калпазанинъ. дава му редъ некрасиви епитети, казва му: „Ти човѣкъ нѣма да станешъ, застрамвашъ ме прѣдъ хората. Защото не слушаше, колко хубава бѣше бесѣдата!“ Той казва: „Тате не мога да се владѣя!“ Какъ да не можешъ? Обаче единъ день синътъ се ококорва въ събранието, слуша внимателно, а башата заспива по всичкитѣ правила. Синътъ гледа баща си и се подсмива. Излизатъ на улицата, синътъ пита: „Тате защо ти днесъ заспа?“ Башата тъй си замина за онзи свѣтъ, безъ да разрѣши въпроса, защо е заспалъ. Но има причини. Разбира се, това нѣщо нѣкой пѣтъ зависи отъ съчетанието. Ако вие седнете до единъ човѣкъ, който е негативенъ, т. е. изтощенъ магнетически, а сѣщо и вие сте негативни, и двамата ще заспите. Въ нѣкое събрание седнешъ при нѣкой човѣкъ, който не се интересува отъ това, което се говори, но е по-силенъ отъ тебе, тогава и ти ще станешъ като него. Ако ти си инди-

ферентенъ, но седнешъ при нѣкой човѣкъ, който силно се интересува, тогава той ще ти прѣдаде своя импулъсъ Любовта любовъ прѣдава; Мѣдростта мѣдростъ прѣдава; Добродѣтелта добродѣтель прѣдава; Свѣтлината свѣтлина прѣдава. Когато хората заспивать, това показва, че между тѣхъ нѣма хармония. Ако на сто души заспива единъ, той е връзка съ невидимия свѣтъ, понеже нѣма друга връзка. Той слуша отгорѣ, а останалитѣ слушать отъ физическия свѣтъ. Тѣй щото, той е връзката, кореспондентъ е. Когато пѣкъ единъ слуша отъ тукъ, а стотѣ сѣ горѣ, и това е хубаво. Има такива случаи въ Америка, дѣто сто души заспивать, а единъ само слуша. То сѣ вълни, които идватъ. По нѣкой пѣтъ дойде една такава вълна и всички заспятъ, както това стана съ Христовитѣ ученици. Между тѣхъ остана само единъ буденъ. Такива случаи сѣ голѣми рѣдкости.

Първото нѣщо, като въздѣйствиѣ при такива случаи, ще упражнявате волята си. Нѣма да си казвате отъ кѣщи: азъ като отида въ събранието, нѣма да спя. Не, всѣки моментъ ще бждете будни. Кажешъ ли нѣщо — свърши го. Кажешъ ли си, че нѣма да спишъ, нѣма да спишъ, ще бждешъ буденъ. Ще си казвашъ: ще бжда буденъ, ще ходя правъ. Хиляди пѣти повтаряй това на день, докато станешъ най-пос-

лъ буденъ, докато се изправишъ. Ревматизмъ имашъ, ще си кажешъ: нѣмамъ ревматизмъ, изправи се ржката ми. Имашъ да давашъ, ще си кажешъ: платихъ си дълга, платихъ дълга си — докато най-послъ го платишъ. Повтаряй, повтаряй, докато отъ невидимия свѣтъ кажатъ: Дойде му да млъкне! Хлопайте, хлопайте! Когато е за доброто, ще хлопате. Ще чуете: „Ние ще изпълнимъ волята Божия. Повторение то е сила Божия. Послъ, нѣкой не може да учи. Като стане суринъ, цѣлия день да казва: ще уча, ще уча. Нѣкои седне малко, вземе да учи и пакъ стане Тѣй не се учи. Това не е характеръ. Ако ти не можешъ да се справишъ съ единъ обикновенъ прѣдметъ, какво ще правишъ съ по-сериознитѣ въпроси? Ти навсѣкѣждъ въ живота си ще имашъ все сѣщата спѣнка. По-нататкъ вие ще имате по-мѣжни задачи. Въ този пѣтъ не се изисква само самообладание отъ човѣка, но и воля му трѣбва, и то най-добрата воля. Ние сега не сме дошли да слушаме, но сме дошли да служимъ на Бога, да покажемъ на свѣта, че ще го побѣдимъ. Съ главата надолу ще го обърнемъ но ще го побѣдимъ — нищо повече. Ще побѣдимъ свѣта!

Нѣкой отъ васъ се запитва: какво ли пишатъ за насъ вѣстницитѣ? Не сте чели тази седмица вѣстни-

ци, нали? Нѣкои може да сж надникнали, да сж прочели нѣщичко, но за това ще си наложатъ сжщата задача още една седмица. Като не издържатъ лакъ, още една седмица, докато се научите да издържите. Само при едно такова състояние може да ви дамъ нѣкои правила. Тия правила сж толкова прости, но важни, обаче, ако вашиятъ умъ не е свѣтълъ, ще ви се видятъ маловажни. Вие виждате, че по нѣкой пѣтъ една ваша стара сестра прави извѣстни движения. Това сж течения. Не всѣкога се правятъ движения. Защо? Защото, ако нѣкой пѣтъ направишъ нѣкое движение, ще създадешъ зло на човѣка. Ето защо нѣкой пѣтъ нѣма да правишъ движения, нѣкой пѣтъ ще правишъ. Кога трѣбва да се правятъ движения? — Това трѣбва да се знае. Азъ мога да туря ржката си върху главата на нѣкого и да не я движа. Защо трѣбва да си движа ржката? Кога трѣбва да я махна? Това е езикъ на природата. Нѣкой пѣтъ искамъ да ви прѣдамъ нѣщо. Думата ли е по силна или движението? — Нѣкой казва нѣкому: нали знаешъ, че азъ те обичамъ? Този, когото обичашъ, веднага изважда кесията си съ сто английски лири и ти я подава. ти взимашъ кесията и казвашъ: да, азъ те обичамъ. Той вече не те пита, дали го обичашъ. Всичко това се изказва въ движения, безъ думи. Да-

вашъ кесията и той разбира. Турятъ ви въ затвора, но вие имате нужда отъ пари, трѣбва да се освободите отъ този затворъ. Азъ ви казвамъ: вземете тази кесия, да се освободите отъ затвора. Азъ ви я давамъ, защото ви обичамъ. Ще кажете: ама моето достоинство ще пострада. Това е другъ въпросъ. Другъ нѣкой день вие ще дойдете съ кесията си, ще ми я прѣдложите и ще кажете: заповѣдайте, вземете си, колкото ви трѣбватъ. Вие ще разберете, че азъ ви обичамъ. Ама най-първо ще ви дамъ кесията, и тогава ще ви кажа, че ви обичамъ. Тази кесия ще ходи отъ ржка на ржка. Това е Божественото учение: казано свършено. Туй, което раздѣля всичките окултни ученици навсѣкждѣ, сж лошитѣ думи. Запримѣръ, азъ съмъ недоволенъ, но дойде нѣкой, седне при мене, азъ казвамъ: на този човѣкъ му хлопа дъската, но той иска да му кажа нѣщо, затова е дошълъ при менъ. Когато казватъ, че нѣкому хлопа дъската, това подразбира, че нѣкждѣ въ ума му има единъ развинтенъ винтъ. Неговиятъ господарь казва: ти знаешъ, какъ да го поправишъ — завърти му винта. Азъ му завъртя винта. Слѣдъ това му казвамъ: я ми поговори сега малко да те разбера! Поговори ми малко, но виждамъ, че другъ винтъ му хлопа. Азъ завия и този винтъ. Питамъ го: сега какъ си? —

Много добръ: хубаво направи, че ми зави винта. Бѣхъ малко неразположенъ, но сега съмъ добръ. Говоришъ съ другъ нѣкой и той казва: винтътъ ти е развитъ. На всѣки човѣкъ се развъртва винтътъ. Кому не сж развъртали винтоветъ? Нѣкой ще дойде, ще ги завърти и работата ще се свърши.

Едно правило ще имате въ обходата си: нѣма да казвате, че нѣкому хлопа дѣската. Кажешъ ли нѣкому така, ще изправишъ погрѣшката си. Всѣки човѣкъ въ даденъ случай е прѣдметно обучение. Ако видишъ единъ неджгъ въ себе си, той ти е даденъ съ цѣль или да изправишъ нѣщо въ себе си, или да научишъ нѣщо. Никога да се не смѣешъ на човѣка за неговия неджгъ, защото ще ти дойде на главата. Турцитѣ казватъ, че който се присмива, сжщото и нему се връща. Ние по нѣкой пѣть се присмѣемъ на нѣкой човѣкъ, а като ни дойде сжщото до главата, казваме: да ме прости Господъ отъ туй прѣгрѣшение. Да ми помогне Богъ да се очистя.

И тъй, първото нѣщо, което ще повтаряте често е слѣдното: право ще ходимъ; право ще постѣпваме: право ще мислимъ; сърцата ни топли ще бждатъ.

Т. м.

